

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

✠
Materiały homiletyczne
na rok liturgiczny 2023/2024

niedziele zwykłe XXII-XXXIV

Cykl B / Część 4

UCZESTNICZE WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2023/2024

Cykl B

CZĘŚĆ 4

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2023/2024
niedziele zwykłe XXII-XXXIV

Cykl B

Część 4

Redakcja: ks. *Michał Dąbrówka*

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

[Kup książkę](#)

© by Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2024

Nihil obstat
Tarnów, dnia 02.08.2024 r.
ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII

Imprimatur
OW-2.2/27/24, Tarnów, dnia 05.08.2024 r.
Wikariusz generalny
† Stanisław Salaterski

Projekt okładki:
Mateusz Kowal

Na okładce:
Fot. Kirill, Marco Ten Wolf (Unsplash)

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie
ul. Piłsudskiego 6, 33-100 Tarnów
tel. 14-63-17-380
e-mail: wydzdusz@diecezja.tarnow.pl

Druk: Poligrafia Wydawnictwa Biblos

ISBN (druk) 978-83-8354-079-5
ISBN (online) 978-83-8354-088-7

Biblos

Plac Katedralny 6, 33-100 Tarnów
14 621 27 77

biblos@biblos.pl
www.biblos.pl
@wydawnictwobiblos

[Kup książkę](#)

Spis treści

Wprowadzenie	7
TEMATY HOMILII	9
XXII NIEDZIELA ZWYKŁA – 01.09.2024	12
UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY – 08.09.2024	20
XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA. ŚWIATOWY DZIEŃ ŚRODKÓW SPOŁECZNEGO PRZEKAZU – 15.09.2024	26
XXV NIEDZIELA ZWYKŁA – 22.09.2024	32
XXVI NIEDZIELA ZWYKŁA. ŚWIATOWY DZIEŃ MIGRANTA i UCHODŹCY – 29.09.2024	38
XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA – 06.10.2024	42
XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA. DZIEŃ PAPIESKI – 13.10.2024	45
XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA. ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY – 20.10.2024	45
XXX NIEDZIELA ZWYKŁA – 27.10.2024	51
UROCZYSTOŚĆ POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA WŁASNEGO – 27.10.2024	58

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH – 01.11.2024	64
MSZA ŚWIĘTA NA CMENTARZU	70
WSPOMNIENIE WSZYSTKICH WIERNYCH ZMARŁYCH – 02.11.2024	75
XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA – 03.11.2024	81
XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA. DZIEŃ SOLIDARNOŚCI z KOŚCIOŁEM PRZEŚLADOWANYM – 10.11.2024	88
XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA. ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH – 17.11.2024	94
UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY – 24.11.2024	99

WPROWADZENIE

Mając na względzie fakt, że Kościół stanowi wspólnotę człowieka z Bogiem i ludźmi między sobą, która urzeczywistnia się w Chrystusie za sprawą Ducha Świętego i ma zbawczą misję, celem jego ciągłej odnowy jest jak najlepsze urzeczywistnianie Kościoła jako wspólnoty otwartej i służebnej. To zaś wymaga żywej wiary każdego z nas, życia w osobowej więzi z Jezusem, czyli trwania w stanie łaski uświęcającej i przyjmowania tego, czym nas obdarza, czerpania z bogactwa Jego łaski i prawdy. Równocześnie potrzeba aktywnego zaangażowania wszystkich wyznawców Chrystusa w życie i misję wspólnoty wiary, którą stanowią.

Dlatego ważnym zadaniem jest dziś budzenie świadomości wielkiego obdarowania i zarazem podmiotowości wszystkich wiernych, budzenie poczucia odpowiedzialności w każdym i mobilizowanie wszystkich do podjęcia aktywnego udziału na rzecz synodalnego życia i funkcjonowania Kościoła, jak również zaangażowania w dzieło synodalnego rozeznawania woli Bożej przez wzajemne słuchanie siebie, posłuszeństwo słowu Bożemu i uległość Duchowi Świętemu. To oznacza, że drogą ku odnowie kościelnej wspólnoty jest przywracanie synodalności Kościoła w sposobie życia i działania oraz w rozeznawaniu Bożego zamysłu. Zasadniczy sposób realizacji to aktywny udział (*participatio actiosa*) ogółu wiernych w tym dziele, ich odpowiedzialne współuczestnictwo razem z innymi w życiu i misji Kościoła. Stąd trzy słowa klucze, które papież Franciszek określił w tytule synodu o synodalności: komunია, uczestnictwo, misja.

Z tych trzech Komisja Duszpasterska KEP za kluczowe uznała słowo „uczestnictwo”, ponieważ nie będzie odnowy życia i misji wspólnoty Kościoła i nie będzie rozwoju jego synodalności bez czynnego zaangażowania wszystkich: pasterzy, osób konsekrowanych i wiernych świeckich. Przewodnie hasło: „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła” wzywa każdego do uznania i zgłębienia prawdy, że przynależność do wspólnoty Kościoła oznacza dar

udziału w Boskim życiu i obdarowaniu – z czego wyrasta równa godność i podmiotowość wszystkich członków – a równocześnie rodzi i oznacza odpowiedzialność za rozwój wspólnoty i powinność aktywnego uczestnictwa w jej życiu i misji.

(bp A. Czaja, *Wprowadzenie*, [w:] *Zeszyt teologiczno-pastoralny. Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2023/2024*, Opole 2023, s. 8-9)

TEMATY HOMILII

XXII niedziela zwykła – *Strzec granic*

Orędzie: Bóg działa w historii i oczekuje od człowieka współpracy z Jego łaską.

Uroczystość Narodzenia Najświętszej Maryi Panny – *Nasze korzenie*

Orędzie: Historia zbawienia jest stale aktualizowana o kolejne pokolenia ludzi, wśród których znajduje się każdy z nas. Od nas zależy, czy w pisaniu tej historii będziemy z Bogiem współpracować czy też Mu przeszkadzać.

XXIV niedziela zwykła. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu – *Cisza i refleksja*

Orędzie: Jezus zadaje pytanie swoim uczniom i pozostawia ich z nim. Daje im czas – tak cenny i ważny – na udzielenie odpowiedzi, która zaważy na ich dalszym życiu. Pozwala słowu pracować w ich sercach, aby mogli odczytać w nim moc Ducha Bożego i podążać za nim każdego dnia.

XXV niedziela zwykła – *Co mi przeszkadza zrozumieć Jezusa?*

Orędzie: Jeśli chcemy dojrzałej relacji z Bogiem, to potrzebujemy ćwiczenia się w uważnym słuchaniu Pana i zgody na to, by Jego słowo przemieniało nasze myślenie i oczyszczało wyobraźnię.

XXVI niedziela zwykła. Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy – *Ten obok to brat czy obcy?*

Orędzie: Jezus, chcący zgromadzić ludzi w jedną rodzinę, uczy nas patrzeć na każdego napotkanego człowieka jako na naszego brata, z którym jesteśmy zaproszeni do wspólnej szczęśliwej wieczności.

XXVII niedziela zwykła – *List pasterski Episkopatu Polski zapowiadający obchody XXIV Dnia Papieskiego*

XXVIII niedziela zwykła – *Dzień Papieski*

XXIX niedziela zwykła. Światowy Dzień Misyjny – *Cierpliwość i wytrwałość cechami uczniów-misjonarzy Chrystusa*

Orędzie: Chrystus, pokorny Sługa, pełni wolę Ojca, który pragnie nas wyzwolić z kajdan grzechu, i dosłownie „daje się zanurzyć” w cierpieniu. Bez cierpliwości i wytrwałości nie jesteśmy w stanie powiedzieć: „Bądź wola Twoja, a nie moja”, „Jezu, Ty się tym zajmij!”.

XXX niedziela zwykła – *Człowiek na drodze Chrystusa i Kościoła*

Orędzie: Jezus Chrystus, Król i Arcykapłan Nowego Przymierza, pochyła się nad człowiekiem ślepym i czyni go drogą Kościoła.

Uroczystość Poświęcenia Kościoła Własnego – *Czy potrzeba nam Kościołów?*

Orędzie: Pan oczekuje naszej wiary i zgodnego z nią życia, a wówczas nasze świątynie będą miejscem prawdziwej czci Boga, w których okaże nam On swoją łaskawość.

Uroczystość Wszystkich Świętych – *Boże myślenie*

Orędzie: Pan Jezus wzywa do zmiany myślenia (nawrócenia) i życia w sposób inny niż ten, do którego namawia współczesny świat. Święci są dowodem na to, że Boży sposób myślenia i życia jest możliwy.

Msza Święta na cmentarzu – *Świętość dla wszystkich*

Orędzie: Przykład świętych i błogosławionych pokazuje, że świętość rodzi się w zwykłym życiu, przeżywanym z Bogiem w duchu ewangelicznych błogosławieństw.

Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych – *Czyścić*

Orędzie: Bóg w swoim miłosierdziu powołał do istnienia czyścić, gdzie dusze – jeszcze niegotowe na zażywanie niebieskich radości – przechodzą uzdrawiające oczyszczenie. Dał również skuteczne środki oczyszczenia (czyny pokutne) już tu, na ziemi, by dusza jak najszybciej mogła być zbawiona.

XXXI niedziela zwykła – *Świadectwo miłości*

Orędzie: Jezus daje nam przykazanie miłości, abyśmy byli dla świata świadkami Bożej miłości.

XXXII niedziela zwykła. Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym – *Czy Bogu można zaimponować?*

Orędzie: Chrystus, dając przykład ubogiej wdowy, pokazuje, jaka postawa człowieka Mu „imponuje”: Bogu podoba się pokora i ofiarność. Sam przez swoją mękę staje się dla nas wzorem w tym względzie.

XXXIII niedziela zwykła. Światowy Dzień Ubogich – *Uważność jest czuwaniem*

Orędzie: Jezus przyjdzie w paruzji, aby ostatecznie pokonać zło panujące na świecie i przywrócić sprawiedliwość.

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Światowy Dzień Młodzieży – *Prawda*

Orędzie: Jezus mówi o sobie, że jest prawdą, i to Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie ujawniają odwieczną prawdę o planie Boga względem całego stworzenia – planie Jego miłości.

XXII NIEDZIELA ZWYKŁA – 01.09.2024

*I czyt. Pwt 4,1-2.6-8; Ps 15; II czyt. Jk 1,17-18.21b-22.27;
Ew. Mk 7,1-8a.14-15.21-23*

Proponowane pieśni:

Na wejście – „Pod Twą obronę”

Na przygotowanie darów – „Czego chcesz od nas, Panie”

Na komunie – „Jezu, Jezu, do mnie przyjdź”

Na uwielbienie – „Dziękczynne pieśni śpiewajmy wspólnie”

Na zakończenie – „Boże, coś Polskę”

Wprowadzenie do Mszy Świętej

Każdy z nas nosi w swoim sercu osoby i miejsca, do których wraca myślami zarówno w chwilach pięknych, jak i w tych trudnych. Niejeden z nas tu obecnych zapewne wraca myślami do pięknych chwil kończących się wakacji, inni natomiast do trudnych wydarzeń, których stali się uczestnikami. Dziś pamięcią wracamy także do tragicznych czasów II wojny światowej. Wspominamy ofiary straszliwego terroru i bohaterskie postawy tych, którzy walczyli o wolność. Niech ta Eucharystia będzie dziękczynieniem Bogu za naszą wolność, ale i prośbą o to, abyśmy tę wolność potrafili budować w środowiskach naszego codziennego życia.

Strzec granic

Sytuacja egzystencjalna: W kontekście osiemdziesiątej piątej rocznicy wybuchu II wojny światowej warto popatrzeć na potrzebę strzeżenia naszych granic – nie tylko w wymiarze ziemskim, ale także duchowym.

Orędzie: Bóg działa w historii i oczekuje od człowieka współpracy z Jego łaską.

Apel: Budując relację z Bogiem, wprowadzaj wiernie naukę Chrystusa w konkretne sytuacje codziennego życia w środowisku, w którym żyjesz, stając się budowniczym pokoju.

I. Potrzeba obrony granic

1 września 1939 roku wojska III Rzeszy wkroczyły na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Dziś, po osiemdziesięciu pięciu latach wspominamy ten tragiczny dzień. Media przypominają nam, jak wyglądały pierwsze godziny rozpętanej wojny. Prezentują nie tylko napawające nas dumą relacje z bohaterskiej obrony Westerplatte, ale też wstrząsające i bolesne obrazy łamania szlabanu na Polskiej granicy czy też niszczenia godła Polski – znaku naszej przynależności do wspólnoty narodowej i symbolu naszej tożsamości. Trzeba strzec granic! Jak bardzo aktualne jest to wezwanie także dziś, gdy obawiamy się, że nasz kraj mogą znowu najechać obce wojska, a tłumy ludzi próbują pod pozorem szukania bezpiecznego schronienia sforsować naszą wschodnią granicę, czego ofiarą padł polski żołnierz.

Jednak strzec trzeba nie tylko fizycznych granic naszej ziemskiej Ojczyzny. W obecnych czasach obrony potrzebują także duchowe granice naszej chrześcijańskiej tożsamości. Coraz bardziej widzimy bowiem, jak łamane są bariery moralne, odrzucona jest nauka Chrystusa, zmieniane są i podważane przykazania Boże. To już przekracza wszelkie granice! W tej walce ginie człowiek w wymiarze nie tyle cielesnym, ile duchowym. Tym razem jednak ginie na wieczność – odrzucając samego Boga.

II. Wróg zewnętrzny i wewnętrzny

Księga Powtórzonego Prawa mówi nam: „A teraz, Izraelu, słuchaj praw i nakazów, które uczę was wypełniać [...]. Strzeżcie ich i wypełniajcie je, bo one są waszą mądrością” (Pwt 4,1.6). W dalszej części dodaje, aby nic z nich nie odejmować ani niczego nie dodawać, lecz wiernie je wypełniać, tak jak oczekuje

od nas tego Bóg. A zatem przykazania wyznaczają pewne granice. Pilnowanie ich jest naszym obowiązkiem. Trzeba strzec ich przed wrogiem, który próbuje je sforsować.

Czasem robi to w sposób bezpośredni – mówiąc na przykład, że zabicie dziecka nienarodzonego to nic złego, że odebranie życia człowiekowi niepełnosprawnemu czy starszemu jest dla niego dobrem. Jednak zło niejednokrotnie działa po cichu, powoli przekonując do swoich racji i urabiając ludzkie sumienie. Ten wróg w postaci różnego rodzaju ideologii czy modnych haseł czyha na to, by przełamać granice moralności i zasad, jakie wyznaczył nam Chrystus.

Dziś jednak warto też wspomnieć o wrogu wewnętrznym, który jest o wiele bardziej niebezpieczny niż ten zewnętrzny. W Ewangelii Jezus poucza nas: „Nic nie wchodzi z zewnątrz w człowieka, co mogłoby uczynić go nieczystym; lecz to, co wychodzi z człowieka, to czyni człowieka nieczystym” (Mk 7,15). Tak naprawdę więc to od nas i od postawy naszych serc najwięcej zależy: czy zgodzimy się na to, co proponuje nam świat, czy też będziemy strzec granic moralnych i duchowych; czy będziemy wierni przykazaniom, niczego do nich nie dodając i niczego z nich nie ujmując (zob. Pwt 4,2). Bo prawo ludzkie – nawet gdy pozwala na coś, co jest niezgodne z prawem Bożym czy naturalnym – nie powinno być przez nas stosowane. Na tym polega wprowadzanie słowa w czyn – o co też apelował św. Jakub w swoim liście (zob. Jk 1,22).

Patrząc na wiele bohaterskich postaw ludzi znanych i nieznanymi – chociażby z czasów II wojny światowej – widzimy tych, którzy pomimo agresji zewnętrznego wroga, który w latach wojennych siał grozę i spustoszenie, nie poddali się: strzegli granic moralności w swoich sercach i zdołali je obronić. Za kilka dni będziemy przeżywać pierwszą rocznicę beatyfikacji błogosławionej rodziny Ulmów z Markowej. Przykład tej rodziny pokazuje, jak można było bronić człowieka, bronić jego godności, chociaż inni poddawali się i nie mieli w sobie tej heroicznej siły. A takich przykładów jest oczywiście wiele więcej.

III. Moje zadanie

Księga Powtórzonego Prawa przytacza dzisiaj pięć haseł, które każdy człowiek wierzący powinien realizować. Są to: „teraz”, „słuchaj”, „ucz się”, „strzeż ich” i „abyś żył”.

Każdy z nas w dzisiejszą niedzielę jest zaproszony, aby *te-raz* podjąć postawę pójścia za Chrystusem w sposób odnowiony; by *sluchać* tego, co mówi do nas Bóg – uchem i sercem; by *uczyć się* tego, co usłyszymy – czyli starać się to zapamiętać, ale i zrozumieć; by tego wszystkiego *strzec* – tak aby pokusy i podszepty złego ducha nam tego nie wydarły z serca; wreszcie, aby dzięki temu *żyć*! Radośnie głosimy więc zmartwychwstałego Chrystusa – najpierw wśród naszych najbliższych, w domu, zaczynając od tych których mamy na co dzień wokół siebie – by budować pokój, budować mosty łączące nas z innymi, jak zachęca nas do tego papież Franciszek (zob. D. Wolton, *Otwieranie drzwi. Rozmowy o Kościele i świecie*, Kraków 2018).

Dzisiejszy dzień jest dla wielu młodych ludzi ostatnim dniem wakacji. Chciałbym więc w tym miejscu odwołać się do wakacyjnego obrazu wspinaczki po górach. Wielu ludzi wchodzi na najwyższe szczyty, ryzykując często własne zdrowie i życie. Można powiedzieć, że chodzą po krawędzi. Kto się tego podejmuje? Ci, którzy są odważni... a czasem wręcz nieroztropni, jeśli nie mają wystarczającego doświadczenia. Jak to się ma do spraw duchowych? Jest wiele osób, które tak właśnie żyją – na krawędzi. Nieustannie zastanawiają się, czy coś jest już grzechem czy jeszcze nie. To tak samo, jakby ktoś, idąc w góry, nie patrzył w ogóle na otaczające go widoki, a tylko zastanawiał się: „Spadnę czy nie spadnę?”. W takiej wspinaczce nie ma przecież żadnej radości! Człowiek, który wciąż zastanawia się, czy przekroczył już granicę grzechu, czy tylko się do niej zbliżył, na pewno nie może żyć pełnią życia, nie jest też w stanie w sposób właściwy przeżywać swojej wiary. Wiara bowiem to relacja – relacja miłości do Boga i do bliźniego: do sąsiadki za płotem czy w klatce w bloku, mimo że nie zawsze jest uprzejma, gdy ją widzę; to otwartość na męża czy żonę, chociaż po raz kolejny robi

mi wymówki z jakiegoś błahego powodu; to także szacunek i próba zrozumienia tych, którzy stają po drugiej stronie ołtarza – że to też ludzie, którzy potrzebują chwili duchowego i fizycznego odpoczynku, a czasem zwykłego uśmiechu.

W rocznicę wybuchu II wojny światowej pomyślmy także o pokoju, który nie bierze się znikąd, ale który jest budowany najpierw w naszych domach, sąsiedztwach, miejscach pracy czy nauki, między politykami czy wreszcie między narodami. Miejmy świadomość, do czego może doprowadzić brak pokoju spowodowany naszą kłótniowością czy brakiem chęci pojednania. Oby tragedie sprzed osiemdziesięciu pięciu lat nigdy się nie powtórzyły!

Modlitwa wiernych

„Ku wolności wyswobodził nas Chrystus” (Ga 5,1). Wdzięczni za dar wolności, módlmy się wspólnie do Boga w potrzebach naszych i całego Kościoła:

1. Za Kościół święty, aby ucząc miłości do ziemskiej Ojczyzny, wskazywał nieustannie na naszą ojczyznę w niebie, do której wszyscy jesteśmy powołani.
2. Za możnych tego świata, aby zabiegali o pokój, myśląc nie tyle o sobie, ile o dobru wspólnym wszystkich narodów.
3. Za tych, którzy rozpoczynają nowy rok szkolny i katechetyczny, aby napełnieni Bożą łaską, przez wierne wypełnianie swoich obowiązków budowali przyszłość naszej Ojczyzny.
4. Za wszystkich, którzy bronią bezpieczeństwa naszego i naszych bliskich, aby społeczeństwo doceniło ich odwagę i poświęcenie.
5. Za wszystkich zmarłych, za poległych w obronie naszej Ojczyzny, za poległych w czasie II wojny światowej, za naszych bliskich zmarłych (a szczególnie za N.) – o dar nieba dla nich.
6. Za nas samych, abyśmy słuchając słów i nakazów Bożych, wprowadzali Chrystusowe słowa w czyn.

Bądź z nami, Panie, w każdym czasie i wysłuchaj naszego wołania, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Przed rozesłaniem

„A teraz, Izraelu, słuchaj praw i nakazów, które uczę was wypełniać, abyście żyli!” (Pwt 4,1). To wezwanie wypowiedział niegdyś Bóg do Izraelitów. Dziś kieruje je także do nas. Czy jednak będziemy starali się je wypełniać czy może będziemy tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie (zob. Jk 1,22)? Niech Boże błogosławieństwo pomaga nam strzec naszych duchowych granic.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Pieśń – „O milcząca Hostio biała”

Jezu, nasze życie! Upadamy przed Tobą na kolana, wdzięczni za Twoją obecność. Dzisiaj dziękujemy Ci również za to, że mamy możliwość swobodnego wyznawania naszej wiary w kraju, który dzięki bohaterskiej postawie wielu wspaniałych Polaków dziś może się cieszyć wolnością. Wiemy jednak, że ten dar – wolność – jest nam nie tylko dany, ale i zadany. Dlatego zasłuchani w Twoje słowo, chcemy dziś na nowo wzbudzić w naszych sercach pragnienie pójścia za Tobą i podążania drogą Twoich przykazań, które są „mądrością i umiejętnością” w oczach innych (zob. Pwt 4,6). Choć współczesny świat tak często Ciebie odrzuca, my wiemy, że naszym zadaniem jest ukazywanie Ciebie innym w codziennym życiu i stanie na straży granic moralnych, które dziś są przez wielu naruszane i niszczone – tak aby nigdy już nie powtórzył się dramat wojny, a człowiek mógł nadal ufać drugiemu człowiekowi. Mamy jednak świadomość, że czasem sprzeniewierzamy się temu zadaniu i sami nie tylko zaniedbujemy obronę duchowych granic, ale wręcz przyczyniamy się do ich osłabienia, a nawet zniszczenia. Dlatego chcemy Cię teraz za to przeprosić.

Będziemy powtarzać: WYBACZ NAM, PANIE!

- że tak często nie wprowadzamy Twojego słowa w czyn – o co prosi nas dzisiaj św. Jakub...
- że często podważamy mądrość Twoich przykazań, widząc w nich tylko zbiór zakazów i relikty przeszłości...
- że nie zawsze mamy odwagę wyznawać naszą wiarę i swoim życiem pokazywać innym drogę do Ciebie...
- że nie budujemy wokół siebie pokoju, tak dzisiaj potrzebnego światu...
- że niejednokrotnie uciekamy przed odpowiedzialnością za naszą ziemską Ojczyznę...
- że myślimy tylko o własnej wygodzie, a nie o przyszłości tych, którzy po nas przyjdą...
- że nie okazujemy wystarczającej wdzięczności wobec tych, którzy czuwają nad naszym bezpieczeństwem...

Pieśń – „Boże, w dobroci” (zwrotka 1 i 3)

Chryste! Jak wielka jest Twoja dobroć! Twoje miłosierdzie wobec człowieka nie zna granic. My jednak tak często stajemy przed Tobą z sercami pełnymi dobrych postanowień, a odchodząc sprzed Twego oblicza, zapominamy o tym, do czego nas zapraszasz. Na początku nowego roku szkolnego chcemy więc jako uczniowie w Twojej szkole pójść za wskazaniem, które dajesz nam dziś w słowach z Księgi Powtórzonego Prawa. Chcemy w sposób odnowiony i bardziej świadomy wsłuchiwać się w to, co mówisz do każdego i każdej z nas, i przyjmować Twoje słowa otwartym sercem. Chcemy uczyć się, jak to wszystko wcielać w życie. Jesteśmy świadomi, że musimy tego wiernie strzec – tak aby pokusy i podszepty złego ducha nie zagrażały naszej wolności, jaką mamy w Tobie. Uwielbiamy Cię, Panie, za to, że jesteś tak blisko nas i poruszasz nasze serca swoimi natchnieniami.

Będziemy powtarzać: BĄDŹ UWIELBIONY, PANIE!

- w dobrych natchnieniach wlewanych w nasze serca...
- w kolejnej szansie nawrócenia, którą nam dajesz...
- w nieustannie ponawianym zaproszeniu do osiągnięcia życia wiecznego...
- w osobach, które stawiasz na drogach naszego życia, aby pomagały nam wyznawać wiarę w Ciebie...
- we wszystkich, dla których my sami stajemy się świadkami wiary...
- w każdej chwili naszego życia, w której jesteś prawdziwie obecny...
- w każdym zwycięstwie nad grzechem i sprzeciwie wobec łamania Twoich przykazań...

Pieśń – „Jezusowi cześć i chwała”

Jezu, Mądrości przedwieczna! Każde dobro, jakie otrzymujemy, pochodzi od Ciebie. Chcemy więc dziś, zgromadzeni w tej świątyni jako jeden Kościół, wołać do Ciebie o potrzebne łaski, abyśmy nie byli obłudnikami, którzy czczą Cię tylko wargami, a sercem swoim są daleko od Ciebie (zob. Mk 7,6). Prosimy Cię o pomoc w naszej duchowej walce z grzechem, który zagraża bezpieczeństwu naszych duchowych granic.

Będziemy powtarzać: WYŚLUCHAJ NAS, PANIE!

- aby nasze serca były wolne od złych myśli i pragnień...
- aby nie było w nas nigdy przyzwolenia na kradzież – także tę, która wydaje nam się zupełnie niewinna...
- abyśmy budowali w naszych środowiskach cywilizację życia i zawsze jednoznacznie odrzucali tak zwaną dobrą śmierć – aborcję i eutanazję – zadawaną w imię fałszywie pojętego miłosierdzia...

- aby w małżeństwach dochowywana była wierność...
- abyśmy byli wolni od chciwości, zazdrości, przewrotności i podstępu...
- abyśmy klęcząc przed Tobą, uczyli się pokory i ofiarności...
- aby towarzyszyła nam na co dzień Twoja mądrość...

Panie, dziękujemy Ci za tę chwilę spotkania z Tobą. Niech każde nasze przebywanie w Twojej obecności napełnia nasze serca pokojem, który jako Twoi uczniowie mamy nieść światu. Błogosław nam wszystkim na to zadanie. Błogosław szczególnie dzieciom i młodzieży oraz nauczycielom, wychowawcom i katechetom na nowy rok szkolny. Niech nie brakuje im światła Twego Ducha. Amen.

Pieśń – „Upadnij na kolana”

ks. Jakub Piekielny

UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY – 08.09.2024

*I czyt. Mi 5,1-4a; Ps 13; II czyt. Rz 8,28-30;
Ew. Mt 1,1-16.18-23*

Proponowane pieśni:

Na wejście – „Dzisiaj pozdrawiamy, Maryjo, Ciebie”

Na przygotowanie darów – „Matko niebieskiego Pana”

Na komunie – „Daj mi Jezusa, o Matko”

Na uwielbienie – „Uwielbiaj, duszo moja, sławę Pana”

Na zakończenie – „Cześć Maryi, cześć i chwała”